

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ
ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

6

1909

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★

BAS. N. GRÉGORIADÈS

ΔΥΟ ΡΗΤΟΡΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΠΕΡΙ ΜΑΖΕΠΠΑ

Κατωτέρω ἐκδίδω δύο περὶ Μαζέππα ρητορικά προγυμνάσματα, περιλαμβανόμενα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 567 κώδικι τῆς ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει εὐαγοῦς μονῆς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, γεγραμμένῳ τὸν δέκατον ὄγδοον αἰῶνα.

Ἄλλοτε ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ καταδείξω τὸ ἐνδιαφέρον περὶ τοῦ Μαζέππα παρὰ τοῖς τουρκοκρατούμενοις Ἕλλησι¹. Καὶ τὸ μὲν ἐρωτικὸν αὐτοῦ ἐπεισόδιον μετὰ τῆς συζύγου τοῦ Πολωνοῦ εὐπατρίδου Φαλιβόσκη ἐγέννησε ποίημα ἐν τῇ δημῶδει γλώσσει ὑπὸ ἡμιλογίου στιχουργοῦ γραφέν καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Legrand. Ἡ δ' ἐκδίκησις τοῦ ἀπατηθέντος συζύγου, προσδέσαντος τὸν Μαζέππαν ὀλόγυμνον ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἵππου καὶ ἐλπίσαντος ὅτι οὗτος ἤθελε κατασπαραχθῆ ὑπ' αὐτοῦ, παρασύροντος τὸν ἀναβάτην, ἤγαγεν εἰς τὰς εἰκόνας ἐκεῖνας τῶν παλαιότερων χρόνων, αἵτινες καὶ σήμερον ἀκόμη εὐρίσκονται ἐνίοτε καὶ παρ' ἡμῖν ἀνηρτημέναι ἐν ἀποκέντροις καφενεύοις ἢ ἀφιλοκάλοις ἐπαρχιακοῖς κουρείοις.

Καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ κινδύνου ἐκείνου διεσώθη, ὡς γνωστὸν, ὁ Μαζέππας, τοῦ ἵππου, ὅστις κατήγετο ἀπὸ τῆς Οὐκραίνης, παρασύραντος αὐτὸν ἐξηντηλῆμενον μὲν, ἀλλὰ ζῶντα εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ὅπου διασωθεὶς καὶ περιθαλφθεὶς ὑπὸ τῶν ἀγροτῶν ηὐξήθη ταχέως μέγας διὰ τῆς βώμης αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνδρείας.

Καὶ πρῶτον μὲν ἔγεινε βοηθὸς τοῦ χατμάνου, ἦτοί ἀρχιστρατήγου, Ἰβάν Σαμουήλοβιτς, εἶτα δὲ τῷ 1687 προήχθη αὐτὸς εἰς χάτμανον. Ὁσημέραι δ' ἐνισχυόμενος ἐν Οὐκραίνῃ,

¹ Ὁ Μαζέππας παρὰ τοῖς νέοις Ἕλλησι ἐν ταῖς ἐμαῖς Μικταῖς σελίσαι σ. 567 κ.έ.

ἀνηγορεύθη τῷ 1693 ὑπὸ τοῦ τσάρου Πέτρου τοῦ μεγάλου ἡγεμῶν τῆς χώρας. Ἀλλὰ μετὰ τινα ἔτη ἐπειράθη νάποστα-
τήση ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσίας βοηθού-
μενος δὲ ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἀντιπάλου, τοῦ τσάρου, τοῦ βα-
σιλέως τῆς Σουηδίας Καρόλου IB', ἠθέλησε νὰ ἐνώσῃ τὴν
Οὐκραίνην μετὰ τῆς Πολωνίας. Ἀλλὰ τὰ βυσσοδομευόμενα
ἀπεκαλύφθησαν εἰς τὸν Πέτρον. Οὗτος δὲ τὸ μὲν κατ' ἀρχὰς
δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὰ καταγγελλόμενα, ἀπ' ἐναντίας δ' ἀπέ-
στειλε τοὺς καταδότας πρὸς αὐτὸν τὸν Μαζέππαν καὶ ἐθανά-
τωσεν αὐτούς. Ἀλλ' ἔπειτα ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἐπεί-
σθη ὁ τσάρος περὶ τῆς παρασκευαζομένης προδοσίας ὑπὸ τὸν
Μαζέππαν, εἰ καὶ οὗτος δολίως συνεκάλυπτεν αὐτὴν καὶ ἐπει-
ρᾶτο νὰ διαβουκολήσῃ τὸν Πέτρον. Ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἠδυνή-
θη νὰ μείνῃ ἀδιάφορος. Ἦρχισεν ἡ καταδίωξις τοῦ προδότου
ἢ ἰσχυρὰ αὐτοῦ ἀκρόπολις, τὸ Βατουρίν, ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ
στρατηγοῦ Μετζικῶφ, καὶ ὁ Μαζέππας ἠναγκάσθη ναῦτομο-
λήσῃ φανερώς πρὸς τὸν ἤδη ἐν τῇ Οὐκραίνῃ στρατευόμενον
Κάρολον IB'. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἤττατο μετὰ τοῦ Καρόλου,
τελευτῶντος τοῦ Ἰουνίου 1709, ἐν τῇ Πουλτάβα, καὶ μετ'
ὀλίγους μῆνας, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἀπέθνησκε
φυγὰς, ὑπὸ δηλητηρίου, καθ' ἃ ἐπιστεύθη.

Τὰ ἱστορικὰ ταῦτα γεγονότα δὲν ἦσαν βεβαίως ἄγνωστα εἰς
τὸν γράψαντα τὰς δύο προκειμένας μελέτας, ὃν δὲν γινώσκο-
μεν ἀτυχῶς. Ἀλλ' ἐν αὐταῖς δὲν ἀκολουθεῖ πιστῶς τὴν ἱστο-
ρικὴν ἀλήθειαν. Διὸ παριστάνει τὸν Μαζέππαν συλληφθέντα
καὶ ἀπολογούμενον πρὸ τῶν συμβούλων τοῦ τσάρου, παρ' ὧν
οὗτος ἀπῆτει τὸν θάνατον τοῦ ὑποδίκου.

Ὁ σκοπὸς τοῦ συγγραφέως εἶνε ἀπλῶς ρητορικός· θέλει νὰ
ἐπιδείξῃ τὴν τέχνην αὐτοῦ ἴσῃ ἐν τῇ κατηγορίᾳ καὶ τῇ ἀπο-
λογίᾳ. Εἶνε ὀψίγονος διὰ πολλῶν αἰώνων διάδοχος τοῦ Διβα-
νίου καὶ τοῦ Χορικίου. Ὁ Μαζέππας εἶνε παρ' αὐτῷ τὸ θέμα
προγυμνασμάτων, ἐν οἷς τὸ κύριον δὲν εἶνε ἡ μετάδοσις ἱστο-

ρικῶν γνώσεων, ἀλλ' ἡ ἐπίδειξις ῥητορικῆς τέχνης. Μὴ λησμονῶμεν, ὅτι μικρὸν ἀπέχομεν τῶν χρόνων, καθ' οὓς εἶχεν ἤδη ἐκδοθῆ ἡ Ῥητορικὴ τοῦ Φραγκίσκου Σκούφου (1681), καὶ ἴσως εὐρισκόμεθα περὶ αὐτὰς τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς ὁ Θεόφιλος Κορυδαλλεὺς ἐξέδιδε τὰ Προγυμνάσματα τοῦ Ἀφθονίου καὶ τὴν περὶ ῥητορικῆς ἐκθέσεως πραγματείαν.

Ὑπο τοῦ αὐτοῦ δ' ἐκείνου ῥητορικοῦ πνεύματος τῶν χρόνων διαπνεόμενος ὁ ἄγνωστος ῥητοροδιδάσκαλος τοῦ ἀγιορειτικοῦ κώδικος ἔλαβεν ὑπόθεσιν τὸν Μαζέππαν ἀντὶ νὰ λάβῃ οἰονδήποτε ἄλλον ἀποστάτην, οἰονδήποτε ἄλλον ὑπόδικον. Ἀλλὰ προετίμησεν ὁμοίως τὸν ἀντάρτην τῆς Οὐκραίνης, ἅτε δυνάμενος νὰ παραστήσῃ ἐν μὲν τῇ κατηγορίᾳ αὐτοῦ τὸν ἀποστάτην καὶ κακοποιὸν, ἐν δὲ τῇ ἀπολογίᾳ τὸν ἥρωα καὶ ἐλευθερωτὴν καὶ φιλοδοξῶν νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἰδίαν τέχνην ἐν τῇ παραστάσει τοῦ ἡττονος λόγου ὡς κρείττονος. Ἀλλὰ, καίπερ ταῦτα ἴσως τὸ κατ' ἀρχὰς προτιθέμενος, παρέστησε μᾶλλον ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τὸν Μαζέππαν μεταχειριζόμενον ἅπαντα τὰ ἐπιχειρήματα τῆς πειθοῦς καὶ τῆς σοφιστείας, ὅπως κινήσῃ τὸν ἔλεον τοῦ νικητοῦ.

Καθ' ὅλου δὲ ῥητέον περὶ τῶν δύο Μελετῶν, ὅτι εἶνε γεγραμμένοι μετὰ χάριτος ἅμα καὶ γλαφυρίας καὶ ὅτι ὁ γράψας ἦτο ἐντεθραμμένος μᾶλλον εἰς τὸν ἀρχαῖον Ἑλληνα λόγον ἢ εἰς τὰ λογοτεχνήματα τῶν μέσων χρόνων.

Μελέτη.

Τίνας ἂν εἶποι λόγους ὁ φιλόχριστος θεοσεφής τε καὶ νικητὴς αἰ βασιλεὺς Πέτρος Ἀλεξιοβίτζης πρὸς τὸν αὐτοῦ ἀποστάτην Μαζέππαν ἱκετεύοντα μὴ θανατωθῆναι, ἀλλὰ συγγνώμην τυχεῖν ἰφ' οἷς ἔπραξε.

Τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ἀνταρσίας κακὰ, ὧ περιβλεπτοὶ καὶ συνετώτατοι ἄνδρες καὶ τῆς ἐμῆς σύνεδροι καὶ πρόβουλοι βασιλείας, καὶ τὸ πάντων τῶν ἐν ἀνθρώποις δεινῶν ταύτην εἶναι χαλεπώτατην ὑμεῖς ἀφ'

ἑαυτῶν ἱκανοὶ εἶητ' ἂν συνιδεῖν ἐξ ἄλλης τε ἢς ἐσχήκατε ἐμπειρίας,
 οὐχ ἤκιστα δὲ καὶ τῆς ἢς ἤδη δι' ἔργων ἐπειράθητε, εἰς μέγαν κίν-
 δυνον ἐλθόντες παρὰ τοῦ καταράτου τούτου Μαζέεπα, τοῦ μέγιστα
 μὲν παρὰ τῆς κρατίστης μου βασιλείας ἐλεθθέντος, εἰς τιμὴν τε
 ἀξίας ὑπερκειμένης ἀναχθέντος, ἄπιστα δὲ καὶ ἀδόκητα κατ' αὐτῆς
 σκευωρήσαντος. Οἴδατε γάρ, ὡς τῆς ἡμῶν βασιλείας, τούτῳ ὡς δούλῳ
 πιστῷ κατὰ τῶν αὐτῆς πολεμίων Σφαικῶν χρωμένης, οἷα καὶ ὅσα
 δεινὰ ὁ ἀγνώμων καὶ ἀσεβὴς, τὸν προδότην Ἰούδαν μιμησάμενος,
 τῷ αὐτῆς ὑπηκόῳ προσέτριψεν, ἰτάραξε δὲ καὶ τὸ ἑμὸν κράτος οὐ
 μικρὸν. Πολλὰ γὰρ δύναται βλάψαι ὁ οἰκοθεν ἐχθρὸς φίλιαν ὑποκρι-
 νομενος καὶ τῶν βασιλικῶν || μυστηρίῳ κοινωνῶν. Καὶ γὰρ ἐκεῖνα
 πάντα ἅ τοὺς πολεμίους ἀνάγκη λανθάνειν ἔκφορα ἐκείνοις ποιῶν, εἰς
 κίνδυνον μέγαν περιάγει τὰ πράγματα, ἴσται δ' ὅτε καὶ βασιλείας
 ὅλης εἰς τέλειον ὄλεθρον ὡς καὶ ἐφ' ἡμῖν μικροῦ δεῖν ζυνεθῆ ἐξ
 ἐπιβουλῆς τοῦδε τοῦ δυσωνύμου ἀλάστορος, εἰ μὴ τὸ θεῖον ἡμῶν
 ἐφείσατο ἐλέῳ ἀπείρω τῷ πρὸς ἡμᾶς.

Ἴσται γάρ, ὦ φίλοι, ὡς μεγάλη ῥοπὴ τὰ βεβουλευμένα λανθάνειν,
 καὶ τὸ αὐτὸ ψήφισμα κρυθὲν μὲν κέρδος τοῖς ἐψηφισμένοις, πρὸ δὲ
 τῶν ἔργων κηρυχθὲν μάταιον τὰ δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς βουλευσομένους
 ἐβλαψεν, ὥστε τὸ γ' ἐπ' αὐτῷ τῷ ἀλιτηρίῳ ἀπαξάπαντες ἄρδην
 ἀπολώλαμεν. Εἰ δὲ τῆ τοῦ κρείττονος πανοθενεστάτη δυνάμει σισώ-
 σμεθα, τῶν πολεμίων τε καὶ ἐπιβούλων κρατήσαντες, τοῦτο οὐδὲν
 πρὸς αὐτὸν, οὔτε μὴν τῶν ἀλγεινῶν βασάνων καὶ θανάτου τοῦ οἰκτρο-
 τάτου τούτου ἕνεκα ἀπαλλαγίη. Οὐ γὰρ ὅσιον τὸν πολλῶν θανάτων
 καὶ πόλεων κατασκαφῆς καὶ ἀνδραποδισμού τῶν ἡμεδαπῶν καὶ παν-
 τοίας ἄλλης προνομῆς αἰτιον καταστάντα ἀτιμώρητον σοβεῖν διὰ
 στενωπῶν καὶ εἰς πληθούσας ἀγορὰς ἐμβάλλειν καὶ πάντων ἡμῶν τῆ
 διανοίᾳ καταγελαῖν ὡς δῆθεν μὴ αἰσθανομένων ὑπ' ἀγροικίας τῶν ὧν
 καθ' ἡμῶν ὁ γενναῖος ἐνεανιεύσατο καὶ τὸ ἡλιακὸν σέλας || ἀλιτροῖς
 ὄμμασι κατοπτεύειν τὸν μυρίων θανάτων ἀντάξιον. Ταῦτα οὖν πάντα,
 φημί, ὑμῶν ἀκριβῶς εἰδόντων οὐ μακρῶν λόγων δεήσομαι πρὸς ὑμᾶς
 εἰς ἔλεγχον τῆς τούτου ἀπαραμίλλου κακίας καὶ ὅτι ἀναγκαῖον δι-
 καιὸν τε καὶ κοινὴ λυσιτέλεια τοῦτον τεθνάναι μετὰ πολλὰς βασάνους.

1. ἐμπορίας 2. τῆς ἢς 18. κριθὲν 21. ἀπωλώλαμεν 24. τού-
 του οὐ τῶν 26. ἀτιμώτερον ἐν δὲ τῆ ᾧ ἀτιμώρητον

Ἄλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν αὐτῷ τε τῷ θεηλάτῳ καὶ ἄλλοις τισὶ τοῖς
μὴ τὰ κατ' αὐτὸν ἀκηκοῦσιν οἷα παρηνόμησε καθ' ἡμῶν ἀναιτίως,
ἀναιδῆς τῷ προσώπῳ καὶ ἀπαρακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ, μόνη τῇ ἔμ-
φύτῳ κακίᾳ διδασκάλῳ καὶ ὁδηγῷ χρώμενος, θυμῷ χαριζόμενος ὡμῶς
5 κινήθῃναι ἐπ' αὐτῷ, ὀλίγα τινὰ πειρασόμεθα πρὸς αὐτὸν διελθεῖν
μετὰ τῆς δυνατῆς καὶ φίλης ἡμῖν βραχυλογίας. Τρίψω οὖν τὸν λόγον
πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα πυνθανόμενος, ὃν ἔδει μηδενὸς λόγου παρ' ἡμῶν
ἢ ὄψεως τῆς ἡμετέρας τυχόντα διαχειρισθῆναι. Τίς γὰρ ἀνθρώπων
μεικασμένων ἢ ὀρωμένων ἢ λεγόντων ἀνάσχοιτο; Πλὴν μέντοι καὶ
10 τούτου μὴ ἀπαξιούσθω, μέτρια ἡμῶν φρονούντων.

Εἶπε ἡμῖν, ὦ ἐξωλέστατε, τίνων ἀξιοῖς παρὰ τῆς ἡμετέρας βασι-
λείας λαχεῖν; Ἐλείους καὶ ἀεικίους πότμου ἀπαλλαγῆς; Καὶ πῶς οὐκ
ἠδέσθης τοιαῦτα ἡμᾶς ἀξίων; Μίγα ὄντως κακὸν ἢ ἀναιδία καὶ δεινὸν
15 ἢ πονηρία. ἀναισθητον || ἢ εὐθήσια, δυσμεταχειρίστον ἢ σκαιότης, οὐτ'
εὐπραξίαις δυσωπουμένη, οὔτε μὴν δυσκληρίαις νουθετουμένη, ἀλλ' ἀπαξ
τοῦ εὖ φρονεῖν ἀποβουκοληθεῖσα, μυρίοις ὅσοις φέρεται ἀτοπήμασι, δί-
κην ἑτερογενῆ καὶ ἀδαμάστου ἵππου τὸν ἠνίοχον ἀποβαλόντος κατὰ
βαραθρῶν ὠθυμένη, ἀκαμπτός τε, τὸ σύνολον εὐεργεσίαις διαμένουσα.
Διὸ καὶ τὰς πονηροτάτας φύσεις ἀμελλητί ἐκ μέσου ποιεῖσθαι ἐπάναγκες
20 ἐπ' εὐνομίᾳ τῶν πόλεων, ἵνα μὴ τῆς παρ' αὐτῶν βροτολοιογῶ λύμης καὶ
λοιμώδους προστροπῆς καὶ πολιτείας ἐπὶ πολὺ μεταλαμβάνωσι, τὰ μὲν
πάσχουσαι, τὰ δὲ ποιοῦσαι ζῆλω τε καὶ μιμήσει τῶν μοχθηρῶν. Εὐδίδα-
κτον γὰρ ἢ πονηρία καὶ πρὸς ἀνοσιουργίαν εὐόλισθον, ἐπεὶ κατὰ τὸν
μουσολήπτον Εὐριπίδην τὴν μὲν κακίαν καὶ ἰλαδόν* ἐστὶν ἐλέ-
25 σθαι· καὶ αὐθις ἕτερος τὸν κακοῖσιν ὁμιλοῦντα δυοῖν θάτερον
ἢ μαθεῖν ἢ παθεῖν τι τῶν αἰσχυρῶν ἀνάγκη, ὡς καὶ τὸ Χωλῶ
συνῶν ὑποσκάζειν μαθήσῃ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο τείνει. Μυρία δὲ
τούτων τὰ ὑποδείγματα πρὸς βουγενῆ τε καὶ πρόσφατα, ἅπερ ἰκόντες
παρατρέχομεν, τῇ σῆ ἀτιθάσῳ μοχθηρία ἀρκούμενοι. Σὺ γὰρ μόνος
30 ὁ κακῶς τε καὶ ἐκ κακῶν φύς τε καὶ παιδευθεὶς καὶ ἐξ αὐτῶν ὡς εἰ-

f. δόξω μὲν 19-20. ἐπεννομία 21. μεταλαμβάνωσι 23-24. τοῦ
μουσολήπτου 24. Εὐριπίδην. Ἐσφαλμένως ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει τὸν
Εὐριπίδην. Τὸ χωρίον εἶνε τοῦ Ἡσιόδου Ἔργ. κ. Ἡμέρ. 287; τὴν μὲν τῶν κα-
κότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι ἐλέσθαι 25. ἕτερος 27. μαθή-
σει 28. πρὸς βουγενῆ 29. ἀτιθάσῳ

πεῖν σπαργάνων τῇ κακίᾳ τρεφόμενος ἐπὶ πολλῶν βλάβῃ παντοῖα
κακὰ καὶ ποικίλας ξυμφορὰς || εἰς τὴν κοινὴν φύσιν παρηνόμησας, φ. 152^α
ἀξίως τοῦ ἀσήμου σου γένους καὶ ἀγωγῆς τῆς παραπληθείας πολιτευ-
σάμενος. Οὐ γὰρ σὺ τῶν εὐπατριδῶν καὶ ἀρετὴν μετιόντων. Ἐὼ
λέγειν μαχλοσυνας τὰς σὰς καὶ ἀκολασίας τὰς πλείστας, ἅς ἐκ νέου 5
μέχρι σοῦ γηρῶς τούτου τοῦ καταπτύστου ἀναφανδόν, ὃ κυνῶπα,
ποιεῖν οὐκ ἐπαύσω, ἵνα μὴ στόμα καὶ ἀέρα ρυπαίνωμεν τῇ τούτων
μακρᾷ ἀφηγήσει, ἅτε δὴ τῆς Αὐγείου κόπρου πολὺ πλεόν θυρωδέ-
στερον ἀποζούσας, κρηνῶν τε καὶ ποταμῶν καύτων τῶν ὠκεανείων
ρεϊθρῶν εἰς καθαρισμὸν οὐκ ἐξαρκούντων. 10

Ταυτὶ τοίνυν πάντα εἰς βυθὸν λήθης παραπέμψαντες, ἐνός γε καὶ
μόνου ἐπιμνησθῶμεν εἰς ἔλεγχον τῆς σῆς θηριογνωμίας καὶ ἀμειλίχτου
φύσεως. | Σὺ τοιγαροῦν, ὃ ἐπάρατε, τοῖος καὶ τηλικούτος τὴν κακίαν
διατελῶν ἡμᾶς τε καὶ πάντας σχεδὸν λέληθας, δορὰν προβάτου ἀμ-
πεχόμενος, λύκος αἰμοβόρος διατελῶν, καὶ ἄλωπεκὴν περιεβάλλου, 15
μόνιος ἄγριος τὴν γνώμην τελέθων. Εἶτα, τὰ ἐν μέσῳ παρῆς, παρὰ
τῆς ἡμετέρας βασιλικῆς κηδεμονίας πολλῶν καὶ μεγίστων ἀγαθῶν
καὶ τιμῶν ἀξιώθεις, ὕστατον καὶ εἰς ἀρχὴν ὑπερφέρουσαν καὶ ἀκρο-
τάτην || ἀνηγορεύθης, μονοноῦ ὡς βασιλεὺς προσκυνούμενος, σατρα- φ. 152^β
πῶν τε καὶ στρατοῦ ἀξιολόγου κύριος καταστάς, στρατοπεδαρχίαις τε 20
γανύμενος πολλάκις καὶ πρῶτος σχεδὸν μετ' ἐμὲ γνωριζόμενος, ὥστ'
ἄγειν τε καὶ φέρειν κατὰ γνώμην τὰ πάντα καὶ ὡς σοι βουλευτὸν
ἐπιτελεῖσθαι, καὶ, τὸ δὴ μέγιστον, πατὴρ παρὰ τοῦ ἐμοῦ κράτους
προσαγορευόμενος, τῆς πρὸς σέ μου εὐνοίας καὶ εὐεργετικῆς διαθέσεως
σήματα διὰ τούτου τε καὶ ἑτέρων φιλοτιμιῶν ἐνδεικνύοντος. Καὶ οὐκ 25
ἂν τούτων γε ἐξαρνός γένοιο, ἡλίου τρανώτερον διαλαμπόντων καὶ
μονοноῦ πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν φωνῆν ἀφιέντων. Ἄλλ' ὃ μῆχα-
νορράφε κακῶν καὶ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον, τούτων
ἀπάντων ἀλογήσας, καὶ παρ' οὐδὲν θέμενος, πολλῇ ῥύμη καθ' ἡμῶν
ἐκινήθης, ζημίαις μὲν τὰς ἡμετέρας εὐπορίας ἀμείδων, ὡμότητι δὲ τὸ 30
φιλάνθρωπον, καὶ ταῦτα προφάσεως εὐπροσώπου οὐδ' ἤστινοςοῦν ἐπει-
λημμένος, ἀλλὰ ψιλῇ τῇ ἐνδομυχοῦσῃ εὐηθείᾳ φερόμενος, ἤτινι τὰ

7. ρυπαίνω μὲν 9. καὶ ἐκ τοῦ καὶ τῶν ὠκεανείων 12. ἐπιμνη-
σθῶμέν 17. βασιλικῆς ἐν τῇ ᾧφ, ἐν δὲ τῷ κειμένῳ βασιλείας 24. εὐερ-
γητικῆς 26. τρανώτερον 28. κερδαλεόφρων 31. οὐδὲστινοςοῦν

πρῶτα κρούφα καὶ ἐν γωνία ὑπούλων ἔχρω, ἐπὶ τῇ ἐμῇ μοναρχίᾳ καὶ τῷ
 ἡμετέρῳ εὐσεβεί καὶ πολυαριθμῷ στρατῷ δόλια φρονῶν, τοῖς δὲ ἡμῖν
 ἀντιπάλοις τὰ παραπλήσια διανοοῦμενος καὶ τῶν βασιλικῶν ὀργίων
 φ. 153^α ἐκείνοις μεταδιδούς, βουλευῶν τε καὶ προ||τρέπων αὐτούς, γῆς τῆς
 5 ἡμετέρας ἐπιδάντας καὶ πολὺ μέρος αὐτῆς μετὰ πλείστης ὄσης λείας
 καὶ ἀναριθμητῶν φόνων καὶ ἀμυθήτου ἀνδραποδισμοῦ ἐπιδραμόντας,
 μεθ' ὀπλων τοῖς ἡμετέροις στρατοπέδοις προχωρεῖν καὶ ἀφειδῶς κτεί-
 νειν, παρεγγυώμενος αὐτοῖς εἰς ἀποστασίαν τὸ πλεῖον τοῦ ὑπηκόου
 ἀνεγείραι, σύμμαχος τε ἐκείνοις καὶ πάσης κακίας ποδηγέτης ἀναφα-
 10 νῆναι, σιτία τε καὶ παντοίαν ἄλλην τοῦ πολέμου ἀποσκευὴν αὐτοῖς
 μνηστευόμενος προῖκα μετὰ πολλῆς δαφιλίας. Ἄλλὰ ταῦτα μὲν
 ὕστερον ἐγεγόνει· τὴν ἀρχὴν δὲ, ἤνικα καὶ κατὰ τῶν πολεμίων παρὰ
 τῆς βασιλικῆς μεγαλειότητος ἐπετρέπης ἐκστρατεῦσαι κάκείνους λυ-
 μαίνεσθαι πολεμικαῖς ἐμπειρίαῖς καὶ στρατηγικαῖς παρατάξεσι, τὰ
 15 μὲν ἐκ τοῦ φανεροῦ, τὰ δὲ λόχους ἐγκαθιστῶν καὶ πῆ μὲν ἀκροβολι-
 σμοῖς, πῆ δὲ ἀγχιμαχίαις, οἷα καὶ ὅπως οἱ καιροὶ καὶ τὰ πράγματα
 ὑπαγορεύοι σοι, αὐτός, μετὰ πολλῆς χειρὸς τὴν ἐξοδὸν ποιήσας,
 καιρὸν ὃν ἐπόθεις οἰηθεὶς εὐρηκέναι, ποίων κακῶν καὶ ἀτυχημάτων
 τοῖς μετὰ σοῦ ἐκστρατεύσασιν ἀθλίους παραίτιος οὐ κατέστης, τοῦτο
 20 μὲν λιμῶ, τοῦτο δὲ μελλήσει, ἄλλοτε δὲ προδοσίᾳ αὐτούς διαφθείρων,
 ὥστε, πολλῶν μυριάδων οὐσῶν ἐν ἀλλοδαπῇ καὶ μίση τῶν πολεμίων.
 φ. 153^β οὐδὲ τὸ πολλοστὸν || ἐπανεληλυθῆναι; Ὅρῶν γὰρ αὐτούς ὀργῶντας
 καὶ εἰς μάχην σφραδάζοντας, λείουσι μεγαθύμοις παραπλησίως, καὶ τὸ
 ἐκείνων ἀνδρείον καὶ ἐν πολεμικοῖς ἀγῶσι δόκιμον καὶ ἐξησκημένον,
 25 ἀνεῖργες αὐτοὺς κακομηχάνως, κατ' ὀλίγον δὲ τοῖς δυσμενεῖσι παρα-
 διδούς καὶ πάνυ βραχεῖς πολλοῖς ἐπιπέμπων καὐτοῖς αὐ καθεύδουσι
 τυχὸν ἢ ἀνακειμένοις ἄτερ (;) τὸ μὴ προσδοκᾶν πολέμιόν τι, τοὺς ὑπε-
 ναντίους αὐτοῖς ἐπῆγες ἐνόπλους τε καὶ ἐμπαρασκείους· ἀνθ' ὧν καὶ
 πλείστων ἠρώων ἡμετέρων ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προίασας, τοιάδε
 ῥαδιουργῶν. Ἄλλὰ τίς τῶν κομψῶν ῥητόρων καὶ περὶ λόγους δεινῶν
 ἀξίως ἐφίκοιτο τῶν σῶν ἀσεδημάτων; Ἄλις μέντοι καὶ τούτων,
 ἄτινα οὐκ ὀλίγοι τῆς ἐμῆς βασιλείας πιστοὶ θεράποντες καὶ χεῖρο-

2. πολυαριθμῷ 5. ἐπιδάντες μεταπλείστης ὄσης προστεθειμένον ἐν
 τῇ φφ 6. ἐπιδραμόντες 9-10. ἀναφανῆναι 13. κάκείνους 27. το
 γραπτέον τοῦ; προσδοκᾶν 29. ἠρώων Ἰλιάδος Α, 3 προίασας

νες ἄνδρες καὶ ἄριστοι τὰ πολεμικὰ καὶ τῶν πολιτικῶν οὐκ ἀδόκιμοι, αὐτοψεὶ ὀρῶντες καὶ τὴν σὴν εὐήθειαν καὶ ἀγνωμοσύνην κακίζοντες ἥσχαλλον, ἀπεδυσπέτουν, ἐν δεινῷ ἐποιοῦντο τὴν συμφορὰν, ἤλθουν 5 περὶ τῶν παρόντων, ἐδεδίσαν περὶ τῶν μελλόντων, τί δρᾶσαι ἀμηχανοῦντες, βασιλικαῖς ἀκοαῖς ἐκπυστα ποιῆσαι οὐκ ἐθάρρουν, τὸ ἔμὸν πρὸς σὲ εὐναυ, μιαρῶτατα, ὑφορώμενοι. Οἱ δὲ τὸ μέγεθος τῶν ἀτοπημάτων σου οὐκ ἐνεγκόντες καὶ τοῦ ἐπηρητημένου || κινδύνου καλῶς φ. 154^α ἐν περινοῖα γενόμενοι καὶ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ λυσιτελοῦντος ἑαυτῶν ἀφειδήσαντες, ἐτόλμησαν τῇ ἐμῇ δῆλον ποιήσασθαι βασιλεία, ὡς τὰ τῶν πολεμίων φρονεῖς καὶ ὡς μετ' οὐ πολὺ συχνῶν καὶ μεγίστων κακῶν 10 παραίτιος γενήσῃ· ὅθεν, πρὶν ἢ φθάσαι ταῦτα γενέσθαι, δεῖν ἡμᾶς, τῶν καιρῶν προτερήσαντας παραλύσαι σε τῆς ἀρχῆς καὶ δεσμοτηρίῃ καθειρῆσαι, ἔστ' ἂν τὸ ἀκριβὲς μετὰ πολλῆς διαγνώμην βασιάνου, κῆν ποτε αὐτοὶ ἐλεγχθῶσι κατὰ σοῦ ψευδόμενοι, ἐφασκον παντοίας ποι- 15 νὰς ὑφίστασθαι. Καὶ ταυτὶ μὲν οἱ ἀγαθοὶ ἐκεῖνοι καὶ φιλόκαλοι ἄνδρες ἐλεγον ἀληθίζοντες. Ἐγώ γε δὲ τέως οὐκ εἶχον πεισθῆναι, ἀναπολῶν τὰς περὶ σὲ μου εὐεργεσίας καὶ μεγίστας φιλοτιμίας καὶ δωρεῖας καὶ τὸ σὸν γῆρας αἰδούμενος, καὶ μάλιστα οὐδὲ ἐλπίζων τοιαύ- 20 τας μοχθηροτάτας φύσεις τὸ ἀνθρώπινον τρέφειν φύλον. Ἀμέλει τοι καὶ διαβολὴν τὸ πρᾶγμα οἴηθεις ἢ καὶ τῷ καιρῷ χαριζόμενος μακροθύμως, τοὺς μὲν αὐτὸς ἐγὼ ἡμυνάμην, τοὺς δὲ ἀπίσταλκά σοι ὅπως ἂν βούλοιο αὐτοῖς χρήσασθαι· οὐς καὶ ἀνυπερθέτως διαχειρίσω, τὸν παρ' αὐτῶν ἐλεγχον δεδιώς. Τί τὸ ἐντεῦθεν; ἄρα τὴν πονηρὰν 25 σου φύσιν καὶ μοχθηρὰν προαίρεσιν εἰς τὸ κρεῖττον μετετρέψω; ἄρα τὴν κακίαν ἀπομαθεῖν ἐμελέτησας; τάχα || συμφρονεῖν ἐδιδάχθης καὶ φ. 154^β καθήκοντα περὶ ἡμῶν τῶν εὐεργετῶν σου φρονεῖν ἰδοκίμασας, εἰς 26 μετᾶμελον ἔλθων τῶν κακῶς σοι πραχθέντων; Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Φύσιν πονηρὰν καὶ γνώμην σκαιὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥᾶδιον, καὶ μάλιστα συγγηράσασαν. Αὐτοκράτωρ γὰρ οὐσα ἡ μοχθηρία πρὸς τὴν ἀπόνοιαν ἤγειρεν. Ὅθεν μικρὰ τὰ πρότερον ὑποτοκάσας, μείζονα καὶ 30 πολλῷ χεῖρω ἐνεθυμήθης αὐτουργῆσαι, καὶ, βασκάνοις ὀφθαλμοῖς τὴν εὐτυχίαν τῆς ἐμῆς βασιλείας ἰδὼν, τὴν ἀπώλειαν αὐτῆς ἐπόθεις θεῖα

3. ἥσχαλλον 4. ἐδεδίσαν δρᾶσαι 11. φθάσαι 12. προτερήσαντας παραλύσαι 13. μεταπολλῆς διαγνώμην 14. ἐλεγχθῶσι 22. αὐτῶν 25. ἐμελετήσω 32. ἀπόλιαν

σασθαι, καὶ πολλῶ πλείον τῇ αὐτῆς ἐπιδόσει ἢ νιῶ ἢ χαίρων καὶ ἐνη-
 δόμενος τοῖς οἷς εἶχε ἀγαθοῖς παρ' αὐτῆς ἀπολαύσας· διὸ καὶ πάντα
 κάλων, τὸ τοῦ λάγου, κινήσας, ἀνατρέψαι ταύτην καὶ εἰς ἴσχατον
 περιστῆσαι κίνδυνον ἐμηχανήσω. Τούτου γὰρ ἕνεκα καὶ πολεμίους
 5 ἠνάγκασας ἀπελθεῖν καὶ γῆς τῆς ἡμετέρας καταδραμεῖν, πολλαῖς
 ἐπαγγελίαις αὐτοὺς θαρρύνας οἷς σεαυτὸν συνῆψας, καὶ σφοδρότερον
 καθ' ἡμῶν ἐπνευσας, ἅτε τῶν ἡμετέρων οὐκ ἀδαής.

Διὰ σέ, ὦ ἀσεβίστατε, πόλεις ἐρείπιοι ἐγένοντο, κῶμαι ἀνεσκάφη-
 σαν, ἀγοραὶ μυριάνδρῳ ἀπετεφρώθησαν· ἀνδραποδισμοὶ διὰ σέ πολ-
 10 λοί, φόνοι παμπληθεῖς ἀνδρῶν, γυναικῶν, παιδῶν, νεογνῶν, ἄστεων
 φ. 155^α ἱερημώσεις. Φυλέτας κατὰ ξυμφυλετῶν || καὶ αὐθιγενεῖς κατὰ πατριω-
 τῶν καὶ συγγενεῖς κατὰ ὁμογνίων τὰ ξίφη κινεῖν σὺ, δολομῆτα, παρ-
 εσκεύασας. Αὐτός με καὶ τὰς ἐμὰς χεῖρας χρᾶναι αἵματι Χριστιανῶν
 τῶν διὰ σέ ἀποστάντων ἄκοντα ἠνάγκασας. Οὐκ ἦν ἄλλως τὸ κακὸν
 16 λωφῆσαι εἰ μὴ διὰ φασγάνων καὶ πυρός, διὰ τὴν τῶν πλειόνων σω-
 τηρίαν καὶ τῆς βασιλείας ἀσφάλειαν, ὧν τὸ κρίμα ἐπὶ σέ καὶ ἐπὶ τὴν
 σὴν κακὴν κεφαλὴν. Πόσων δραμάτων ταῦτα ἱστορίαι; Τίνες ἀρκέ-
 σουσι τραγωδίαὶ τῷ πάθει; Πόσαι σκηναί; Βάρβαρος μῦθος ἦν τὰ
 Κυκλώπων, τῶν ποιητῶν κόμπος τὰ Λαιστρυγόνων.

20 Διὰ ταῦτα χρῆ ἀτιμωρητὴ ἀπολῦσαι σε καὶ ἐν τοῖς ζῶσιν εἶναι;
 Ὡ πῶς οὐκ αἰσχύνῃ, πῶς οὐ συγκαλύπτῃ, καὶ γέρα, ὡς ὄρω, παρ'
 ἡμῶν ἀξιοῖς λαμβάνειν τῆς τοιαύτης ἕνεκα ἀνδραγαθίας; Ὀναίμεθα
 τοιοῦτους εὐεργετοῦντες. Τοῦτο ποιοῦντες, πᾶν τὸ ὑπήκοον ἀποστα-
 τοῦν καὶ ἀφηνιαζόν ἐν βραχεῖ ὀψόμεθα, περὶ τὸ ζῆν οὐ κινδυνεῦον,
 25 οὔθ' ὄλως βασάνων γευόμενον. Τυμβογέρον, οὐ χρήσομέν σου διδασκά-
 λου, οὐ τοῦ συμφέροντος βουλευτοῦ. Ταῦτα σαυτῷ καὶ τοῖς ἐμοῖς
 ἀντιπάλοις ὑποτίθου (;) Αἱ σαὶ βουλαὶ σέ τε καὶ τοὺς ἡμῶν πολεμίους
 ἐν τῷδε κακοῦ περιήγαγον, καὶ εἰς ὄλιθρον ἀκριβῆ ὄνειδος αἰώνιον
 φ. 155^β ἐκληρώσω, ἀνούστατε, κίνησιν || κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς. Τοῦ θεοῦ ἀπέ-
 30 στης, τῆς ἄνω κληρουχίας ἐξέπεσες, δυσκλειῶς τὴν ψυχὴν ἀπορρήξεις.
 Τὸ γῆρας σου ἄτιμον καὶ μετὰ θάνατον ζόφος ἢ κατοικία σου. Συνε-
 στίους τοὺς δαίμονας κληρωθήσῃ ὡς ὁμόζηλος, τὸν Ἰούδαν ὡς προδῶ-
 τῆς σύνοδρον, τοὺς τὸν δεσπότην Χριστὸν ἀποκτείναντας Ἰουδαίους
 ὁμοροφίους, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς πολυπληθεῖς Χριστιανῶν ἀγέλας ἀποσφα-

γῆναι ἄξιος γέγονας. Τί σοι τὸ κέρδος τῆς ἀποστασίας ἐν τοιῷδε ἀκλήρῳ γηρατείῳ; Τίνος χρεῖαν εἶχες; Τί σοι ἐνέδει ἔμοι ὑπακούων καὶ τῆς ἐμῆς εὐνοίας ἀξιούμενος; Οὐκ ἦσθα περίδοξος; οὐ περιμάχητος; οὐκ ἐν ἐξουσίαις; ἐν τιμαῖς; ἐν προεδρίαις; οὐ πανταχοῦ περιλαλούμενος; οὐκ ἦν σοι χρυσὸς, ἄργυρος καὶ πᾶς τις ἄλλος χρηματισμὸς καὶ πολυτέλεια, τάλαντα ἐπὶ ταλάντοις κείμενα; Τί σε ἠνάγκασεν εἰς ἀνταρσίαν ἀπιδεῖν; Ποῖται ἐρινύες; ποῖοι ταρτάριοι δαίμονες; ἡ σὴ δῆπου ὑπερβάλλουσα κακία τοιαῦτα ἀσεβεῖν ἐδίδαξε καὶ τὸ παρ' ἄξιαν εὐτυχεῖν. Αἱ γὰρ ἀνάγωγοι καὶ πονηραὶ φύσεις, τιμῆς καὶ πλούτου ἀναξίως δραξάμεναι, οὐκ οἶδασιν ἡσυχίαν ἄγειν, οὔτε μὴν σωφρονεῖν, ἀλλὰ πέρα τοῦ δέοντος ὑπεραρθεῖσαι, ὑβρίζουσι, ἀτακτοῦσι, τοῖς εὐεργέταις ἐπιβουλεύονται, τοῖς τιμήσασιν ἐπεμβαίνουσι, ἀκολασταίνουσι, || καταφρονοῦσι, θεοῦ οὐκ ἐπιστρέφονται, θανάτου ἀμνημονοῦσιν, ἀνθρώποις ἀτίθασοι, πλουσίων συκοφάνται, πένησιν ἀσυμπαθεῖς, χηρῶν ὑβρισταὶ, φθορεῖς παρθένων, ὄρφανῶν ἄρπαγες, ἀθείαν νοσοῦσιν ὡς ἀχάριστα κτίσματα, πρόνοιαν ἀπαναίνονται, τῷ αὐτομάτῳ προσκυνοῦσι, τύχῃ δουλεύουσι, χοιρώδη διανύουσι βίον, μαχλοσύνης οὐκ ἀφίστανται, Ἀφροδίτην σεβάζονται, Διόνυσον ἀσπάζονται, Ἑρμῆν κλεπτίστατον θειάζουσι.

'Ἄλλ' ὦ κακίας αὐτοφυῆς Ἰνδαλμα, ὦ αὐτόχρομα πονηρία, διὰ ταῦτά σε ζῆν ἰάσω, ὡς μὴ ὁ χρόνος ἐξίτηλα ποιήσῃ, ἵνα καὶ παρὰ βασιλείων δοξασθεῖν καὶ τιμῆς παρὰ πᾶσι τύχοιμι, περὶ σὲ φιλανθρωπευόμενος; Ναι μὴν καὶ τὸ θεῖον εὐίλατον σχοίην συγχωρῶν τῷ προσκεκρουκότι μοι ὡς δὴ ἱεροδιδασκάλων ἀποφαίνη. Πόθεν ἡμῖν ὁ νήλυς θεολόγος καὶ τῶν θεῶν γραφῶν μύστης, ὁ νέος θεσμογράφος καὶ τεράστιος χρησμολόγος; 'Ἄλλ' οὐκ ἀπὸ τρίποδος χρυσηλάτου οἱ χρησμοὶ σου· λοξὰ προφοιθάζεις, μάντις εἰ κακῶν, ἔχθιστε· μῦθος ταυτί σοι πάντα καὶ οὐδὲν ὑγιές. Τούτοις θαρρεῖς τὸ ζῆν ὑποκλέψαι; τούτοις τὰς ἐμὰς ὑποσκελίσαι φρένας; "Ἡκιστα. Πέρας εἰλήφασιν οἱ σοὶ φενακισμοί. "Ἄλις τῶν σῶν || ἐρσιχειλιῶν· μὴ κλέπτε νόφ τοῖός περ ἔων, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις· οὐ γὰρ πάποτε μοι τὸ κρήγυον εἶπας. Θανεῖν ἀνάγκη. Τῷ χρόνῳ τὰ καινὰ ἦκιστα ὑπὸ λή-

3. ἢς 7. ἐρινυῖες 9. ὡς γὰρ 12. ἀκολασθαίνουσι 14. ἀτίθασσοι 18. ἀσπάζονται 30. κλέπτε νόφ 'Ιλιάδος A 132 31. πάποτε 'Ιλιάδος A' 106

θης ἀφανίζεται. Ἐάν συμπαθῆς περὶ σέ φανείην καὶ θανάτου οἰκτρο-
 τάτου ἀπαλλάξαιμι, οὐδεὶς ἂν νοῦν ἔχων ἐπαινέσειέ με. Οὔτε γὰρ
 αὐτὸς τὴν κακίαν ἀπομαθήσῃ, ἀλλ' αἰεὶ πολέμια καθ' ἡμῶν ἴση τυ-
 ρεύων καὶ βουλευόμενος, χιτέρους ἐν τούτῳ παιδοτριβῶν καὶ ἐπαλεί-
 5 φων, ἤκιστα δὲ παρὰ τῆ ἑμῆ βασιλείᾳ κάπῃ ἄλλων ἀρχῶν τοιοῦ-
 τοι κατὰ σέ ἐκλείψουσι ραδιουργοῦντες καὶ τοῖς ἰδίοις δεσπόταις ἐπ-
 ανιστάμενοι, ἐξὼν αὐτοῖς τῆ προσποιήτῳ μετανοίᾳ τὸ ζῆν θηρᾶσαι. Τί
 δαὶ καὶ νόμοι ἐν ταῖς πολιτείαις ἐτέθησαν, ἢ οὐχ ἵνα οἱ μὲν καλοὶ τε
 κάγαθοι τιμῶνται, οἱ δὲ κακοὶ τιμωρίας ἀπολαύωσι; Τί δαὶ καὶ τὸ
 10 θεῖον τοῖς ἀμετανοήτως ἀμαρτάνουσιν ἐπεξέρχεται; Ἴσθι, ὦ ἀκριτό-
 μυθε, ὡς οἱ ἀπαξ μὲν ἦ καὶ δις, μέτρια δὲ καὶ ἰδίᾳ πλημμελήσαντες
 καὶ οὐκ ἐκ μελέτης, ἀλλὰ κατὰ συναρπαγὴν καὶ ἀπρονοήτως, οὔτοι
 συγγνώμης μεταμεληθέντες ἀξιωτέοι, οὐχ οἱ τὰ κοινὰ ἀνατρέψαι σπου-
 δάσαντες, οὐχ οἱ πολλῶν πόλεων ὀλετῆρες, οὐχ οἱ τὴν κακίαν ἀρε-
 15 τὴν οἴομενοι, οὐχ οἱ μυρίων θανάτων παραιτίοι, οὐχ οἱ μεταμέλειαν
 φ. 157* εἰρωνευόμενοι παραι||τητέοι. Ἄπαγε τῆς τοιαύτης θεσμοθεσίας.

Σύ γε οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῷ ἀπειλουμένῳ μόρῳ ἄχθη ὅσον ἐπὶ τῷ
 μὴ σχεῖν σε εἰς πέρας ἀγαγεῖν τὰ δυσσεβῶς ἐφ' ἡμῖν μελετηθέντα σοι
 καὶ ὅτι οὐ πολλοὺς ἔπεισας τὴν ὁμοίαν σοι ἔλθειν ὁδὸν καὶ διαδόχους
 20 καταλιπεῖν τῆς σῆς μοχθηρίας τοῖς ἰδίοις ἀντιπράττοντας δεσπόταις
 καὶ τῶν εὖ ποιησάντων κατεπαιρομένους. Δέεσαι τοῦ ζῆν, οὐχ ὅπως
 διὰ μετανοίας ἀφεθῆ σοι τὰ πλημμελήματα, ἀλλ' ἐλπίζων καιροῦ
 εὐστοχῆσαι τὰ ἡμέτερα καιρίως λυμῆνασθαι, τό γε νῦν εἶναι ἀποτυ-
 25 ψαν, σκιαῖς ὄνειράτων δελεαζομένους. Ταῦτά σε ἀνιᾶ, ὑπεροπυετὰ,
 οὐ σοι τὸ τῶν προτέρων μεταμέλειν.

Εἰπερ, ὦ ἐμβρόντητε, τί μέλειν σοι οὐκ ἦν ὡς τῷ Προμηθεῖ, ἴδει
 σοι γοῦν τὸ μεταμέλειν προσεῖναι ὡς καὶ τῷ Ἐπιμηθεῖ, ἵνα κάπῃ
 σοὶ ἐπάδῃται Μαζέπας Προμηθεὺς αἰεὶ μετὰ τὰ πράγματα.

30 Ἐχρῆν, εἰ σὺν ἀληθείᾳ κατεγίνωσκες σεαυτοῦ, τοῦτο ἐμφανῆς
 ποιῆσαι πρὶν τῆς τύχης πειράσασθαι, πρὶν τὸν κύβον ἀναρρίψαι, πρὶν
 ζῆν τοῖς πολεμίοις διὰ μάχης θρασυνηθῆναι ἡμῖν ἐλθεῖν, πρὶν ἠττηθῆ-

3. φει 9. κάγαθοι 16. παραιτέοι 20. ἀντιπράττοντες
 22. ἀφεθῆναι 23. λυμῆνασθαι 25-26. ὑποροπυετὰ 26. τῷ
 28. κάπῃ 29. ἐπάδῃται 30. ἐχρῆν συναληθείᾳ 29. ἀναρρίψαι

ναι, πρὶν νῶτα δοῦς ἀποδράναι, πρὶν εἰς ἑτέρους ἥ ἀπιδεῖν προσπε- φ. 157
 φευγῶς, πρὶν εἰς ἡμᾶς χεῖρον παραδοθῆναι. Ἄλλ' ἠνίκα τοῖς ἀντιπά-
 λοις συνῶν τροφῶν ἐπλήρους, ὅτε αὐτοῖς συνέβούλευες γενναίως φέ-
 ρειν τὰ παρόντα, ἀνδρείως ἀγωνίζεσθαι, μεμνημένους τῆς πάλαι αὐ-
 τῶν θούριδος ἀλκῆς καὶ μὴ βούλεσθαι χεῖρους ἐλεγθῆναι τῶν ἑαυτῶν 5
 μέγ' ἀλκίμων προγόνων, δι' ἐλπίδος ἦν σοι καὶ ἕτερα φύλα καθ'
 ἡμῶν ἀνεγείρει τὴν εἰρήνην παρασπονδήσαντα, τηνικάδε μεταμελη-
 τέον σοι καὶ τοῖς βασιλικοῖς ἔχνησι προσδραμητέον, ἔλεόν τε ἰξαιτη-
 τέον, οὐπερ τυχόν οὐκ ἂν ἀμοιρήσεις, οἷά περ καὶ ἕτεροι πλείστοι
 ᾧδὶ πρᾶξαντες φιλανθρώπων ἡμῶν ἐπειράθησαν. Νυνὶ δὲ πάντων σοι 10
 περιαιρεθέντων, πάντων ἐκποδῶν γενομένων, καὶ μόνος ἀπολειφθεῖς,
 μεταμέλειαν ὑποκρίνη, κροκοδείλου δάκρυα προχέων. Οὐκ ἤδη σοι
 καιρὸς ἀφέσεως, οὐ συμπαθείας, ἀλλὰ βασάνων, ἀλλὰ ἐκδικήσεως,
 ἀλλὰ θανάτου. Παρῆλθέ σοι ἡ πανήγυρις τοῦ βίου, τὰ ἐν Ἄδου κο-
 λαστήριά σε περιμένει, ὥστε μὴ βράδυνε. 15

Σκεψώμεθα δὲ καὶ ἄλλως, εἰ βούλει, ἀκριβεῖς διαιτηταὶ τῶν πρα-
 γμάτων γινόμενοι, εἰ σοι φιλανθρώπως τυχόν χρησόμεθα, τὸ ζῆν σοι
 δωρησάμενοι. ἥ Ποίσις ὀφθαλμοῖς ὀψόμεθα τὰς διὰ σὲ ἀναριθμήτους φ. 158
 χήρας τὰς πενθούσας τοὺς ἰδίους συνείνους, τὰς κοπτομένας, τὰς
 παρειὰς ἀμυσοῦσας. Πῶς ὑποίσομεν τῶν ὄρφανῶν τὰς οἰμωγὰς, 20
 τῶν μητέρων τὰς ὀλολυγὰς, τῶν πατέρων τοὺς θρήνους τοὺς μύχιον
 βρύχοντας καὶ ἄλλων οὐκ ὀλίγων τὴν ξυναυλίαν; Πῶς ἀναστείλωμεν
 τοὺς ῥύακας τῶν αὐτῶν δακρύων, παραμυθήσομεν τὴν λύπην, πῶς
 ἀνακουφίσομεν τὸν ὄγκον τῆς ἀθυμίας, σὲ ἀτιμώρητον παρέντες; Οἱ
 γὰρ παρ' ἑτέρων δυστυχῆσαντες καὶ εἰς πείραν κακῶν ἐλθόντες μιᾶς 25
 παραμυθίας ἀπρίξ ἔχονται κάπ' ἐκείνης σαλεύουσι, τοὺς βλάψαντας
 τιμωρομένους ἰδεῖν καὶ τὰ παραπλήσια φέροντας.

Προσέτι καὶ πῶς τοὺς καλῶς διαθεμένους ἐν ταῖς πολιτείαις νόμους
 τιμᾶν δόξαιμεν, τοὺς παρανομοῦντας οὐκ ἀμυνομένοι; πῶς δὲ ταῖς
 πόλεσιν εὐνομίαν παράσχοιμεν, τοὺς δημογέρτας παρατρέχοντες; πῶς 30
 τὰ καλὰ ἐπίδοσιν λάβοι τῶν φαύλων οὐ κολαζομένων; ὅπως τε φιλο-

1. ἀποδράναι 2. χεῖρα^{ον} 6. μεγαλκίμων 15. παραμένει
 20. υποίσομέν 22. ἀναστείλω μὲν 23. παραμυθήσομέν 24. ἀνα-
 κουφίσωμεν 26. κάπ' 30. τιμᾶν δόξαι μὲν παπαρόσχοιμεν

ΙΩΑΝΝΑ 2006
 Κ.Τ.Π

δίκαιος βασιλεὺς ἐγὼ λογισθεῖην, σὲ ποινῶν καὶ φόνου ἀπαλλάττων;
 Πάντα ἠχήσεται, πάντα φύρδην, πάντα κυκεῶν ἐν βραχεὶ γένοιτ' ἄν,
 σοῦ ἀπολυθέντος. Τί σε ἰργάσομαι; πῶς σοι χρήσομαι οὐκ οἶδα.
 Μή μοι τὸ γῆρας πρᾶττεινε καὶ ὡς πέμπελος ἀνὴρ οὐδύναται βλάψαι.

φ. 158^α || Προθυμία γὰρ καὶ ἐν γέρουσι παρέπεται κἂν ταῖς ἀνάγκαις πᾶς
 6 γέρων ἐστὶ νέος κἂν τοῖς χεῖλεσιν ἢ τῶν λόγων πειθῶ ἰκάνοι. Θάνα-
 τον τοίνυν δικαίως καταψηφιζόμεθά σου, καὶ πρὸ ἡμῶν οἱ νόμοι ὧν
 ἡμεῖς ἴσοι καὶ δικασπόλοι, ὄφρ' εὐ εἰδῆς ὅσον φέρτερός εἰμι σέθεν,
 στυγῆ δὲ καὶ ἄλλος ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθῆμεναι ἄντην. Μὴ
 10 ἀναξιοπαθεῖν ὑποτοπάσης. Οὐ δεινὰ γὰρ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργα-
 μένους. Ἄξια οὖν ὧν ἐπραξας ἀπολήψῃ. Οἰκτεῖρω τὸ ὁμοφυῆς, ἀλλὰ
 τοῦ δικαίου μᾶλλον ἀντέχομαι.

Ἄρκει ταῦτα· σύνοιδα γὰρ τοῦ μέτρου ἐκπεσῶν, ἀλλ' οὐ χρῆ
 μέτρον φυλάττειν πρὸς τοὺς ἀμέτρως πλημμελήσαντας, οὗτ' ἐν τοῖς
 15 ἀτάκτοις καὶ ἀκόσμοις τάξιν λόγων καὶ εὐρυθμίαν ἐπιζητεῖν.

Ἀπόστηθι τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ, ὦ παγκάκιστε. Ἐρρε, κακὴ γλήνη.
 Μιῖζων ἢ ἁμαρτία σου τοῦ ἀφεθῆναι σε.

Λάβετε αὐτὸν, ὑμεῖς οἱ δῆμιοι· τιμωρήσατε καὶ ἀνηλεῶς βασανί-
 σατε· μεληδὸν αὐτὸν κρεουργήσατε· βρῶμα τοῖς κυσὶ παράδοτε οἰω-
 20 νοῖσί τε πᾶσι· τῶν θηρίων τὰς κοιλίας τάφον ἐχέτω· οὐ γὰρ ὄσιον εἰς
 γῆν κατορυχθῆναι, ἣν ὁμογυῖοις καὶ ἀνθρωπίνοις αἵμασι κατέχρανε.

φ. 159^α

|| Ἐπίγραμμα γνωμικόν.

Τοῖσι κακῶς ῥέξασι δίκης τέλος οὐχὶ χρονιστὸν
 οὐδὲ παραιτητὸν, καὶ εἰ Διὸς ἱκγονοὶ εἰεν.

25

Ἔτερον γνωμικόν.

Οἷα τ' ἀνὴρ ῥέξει, τοῖον τέλος αὐτὸν ἰκάνει.

5. προπροθυμία 5. κἂν ἰκάνει 6. παῖς κἂν 7. Το (δικαίως) ἐν
 τῇ ᾠδῇ 8. ὄφρ' Ὀμήρου Ἰλιάδος Α 185 κ. εἰ. 9. ἄλλως ἴσον 14. οὗτ'
 17. ἀφεθῆναι 21. κατεχράνη 23. Πρβλ. Αἰλιανού Ποικιλ. Ἱστορ. Γ' 43.
 παραίτητον

|| Μελέτη.

φ. 160^α

Τίνας ἂν εἶποι λόγους Μαζέππα, μετὰ τὴν ἀποστασίαν καὶ τὸν πόλεμον κρατηθεῖς ὑπὸ τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως Πέτρου καὶ μέλλων φονευθῆναι.

Οἶδα μὲν, οἶδα, ὡς μεγάλᾳ τε καὶ ἀσύγνωστα τῇ μεγίστῃ σου 5
 προσκέκρουκα βασιλείᾳ ὥστε μηδὲ στόμα διαῖραι ἔχειν καὶ παρακλή-
 σεως λόγους ἀφιέναι, ὃ τοῖς πλημμελήσασιν οὐ τὸ τυχὸν παραμύθιον
 καὶ πρὸς σωτηρίαν ἔλπις. Φύσει γὰρ τοῖς ἀτίμοις λόγων οὐ μέτεστι.
 Διὸ τὰς ὄψεις ὑπ' αἰσχύνης τῇ γῇ ἐπερείσας, τοῦ συνειδότος ἐλέγ-
 χοντος, ἀνακύψαι οὐ δύναμαι καὶ τὰς σὰς ἀντοφθαλμῆσαι προσηνε- 10
 στάτας κόρας. Νέφος γάρ μου ἀθυμίας τὸν νοῦν ὑπελθὸν εἰς πολλὴν
 σκοτόμαιναν περιήλασεν, αἱ αἰσθήσεις δέ μου ζύμπασαι οὐδὲν ἀμει-
 νον νεκροῦ εἰσι διακείμεναι, πλὴν ὅσον αἰσθάνεσθαι τῶν ὧν διεπρα-
 ξάμην βδαινῶν καὶ ἀλγεινῶν τῶν ὅσων οὐπω προσδοκωμένων μοι· οἷς
 ὀμιλῆσαι με δέον, ἀντιποίνους τῶν ἀφρόνως, μᾶλλον δὲ δυσσεβῶς 15
 τολμηθέντων μοι.

Πᾶσα οὖν μοι περιαιρεῖται ἔλπις, μείζω συγγνώμης παντάπασι δρά-
 σαντι. Θεῶν νόμων ὀλιγώρως ἔσχον, ἀπειργόντων δεσπόταις τε καὶ
 εὐεργέταις ὅπως δηποτοῦν ἐπεμβαίνειν καὶ ἐναντία ἐκείνοις φρονεῖν· ἀνθ' φ. 160^α
 ὧν καὶ πολέμιον πρότιστον θεὸν τὸν || παντεπόπτην, οἴμοι, ὑπ' ἀνοίας
 κεκλήρωμαι, ὃς με τὸ τοσοῦτοις τε καὶ τηλικούτοις χαλεπωτάτοις καὶ 21
 ἀφορήτοις προσομιλῆσαι πάθειςιν εὐ μάλα ἐν δίκῃ παρακεχώρηκεν.

Ἐρημος ἀγγελικῆς συμμαχίας καὶ πάσης ἄλλης τῶν Ἀσωμάτων
 ἀρωγῆς ἀπελείφθην ὡς ἀντίθεος καὶ πέρπερος καλαμναῖος. Ἄνθρω-
 ποὶ με μυσάττονται καὶ ὡς δυσάντητον κακὸν καὶ ἀποφράδα ἀπο- 25
 στρέφονται καὶ οὐδὲ ἰδεῖν με ἢ ἀκοῦσαι τὸν πρὶν περισπούδαστον
 ἐνέχονται, μήτοι γ' ἐντυγχάνειν καὶ φωνῆς ἡμετέρας ἰπαῖσιν. Καὶ γε
 εἰκός· θηρίων γὰρ ἀγριωτάτων καὶ αἰμοδόρων δίκην κατ' αὐτῶν ἐμ-
 μανῶς ἐκινήθην, μυρίους αὐτῶν ἔργον ξίφους καὶ πυρὸς παρανάλωμα
 παρασκευάσας γενέσθαι. Πόλις ὅλαι καὶ κῶμαι συχναὶ δι' ἐμὲ ἀνε- 30
 σκάφησαν· γυναῖκες χῆραι δι' ἐμὲ κατελείφθησαν· παῖδες, πατέρων

6. διαῖραι 9. ἐπερείσας 10. ἀνακύψαι 12. δέ τε μου 13. εἰσὶ
 19. ὀλωσθηποτιοῦν 20. πρότιστον 24. ἀρωγῆς 24-25. ἄνθρωποι μὲ

τε καὶ μητέρων ἀπορφανισθέντες, τὴν ἔρημίαν αὐτῶν μετὰ πολλοῦ
 κωκυτοῦ ὀλοφύρονται· γονεῖς, τέκνα καὶ συγγενεῖς τοὺς οἰκείους οἰ-
 κτρῶς ἀποστέρονται καὶ, ὡς ἔπος, Ἰλιάς κακῶν συνερρῦη, πάθη τ'
 ἐκείνα καὶ ξυμφορὰς ἀρηιφάτους τὰς τὸ Ἴλιον πάλαι ποτὲ περισχού-
 5 σας οὐ ράψωδοῦντός μου καθ' Ὀμηρον, ἀλλὰ δόλοισι κακομηχάνοις
 φ. 161^α ἀνθρώποις ὀμοφύλοισι || καὶ Τριάδος συλλατρευταῖς ἐπαγαγόντος καὶ
 πολλὴν πολεμικὴν φλόγα ἀναρριπίσαντος.

Ἄλλὰ τί δει μοι καθ' ἕκαστα ἐπιξιέναι τὰ ἄ μοι κεκακούργηται,
 ἑμαυτὸν μὲν τῇ τούτων ἀφηγήσει καὶ τῇ εἰς νοῦν ἀνακλήψει ἐξ οἴων εἰς
 10 οἷα μεταπίπτωκα ἐκτῆκων καὶ πυρπολῶν τήνδε σου [τῆν] βασιλικω-
 τάτην μεγαλόνοϊαν εἰς ὄργην πλείονα καὶ κότον παφλάζοντα ὑπεκκαίων,
 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν τέλει καυτῇ παρεδρεύοντας, ναὶ μὴν καὶ
 τὸν σύγκλυδα καὶ περιστώμενον ὄχλον ἐπ' ἑμοὶ ἐρεθίζων, μικροῦ δεῖν
 σπαράξαι με ἢ ἀνασκινδυλεύσασθαι ὄργωντα καὶ προθυμούμενον.

15 Ἄλλως τε καὶ τὰ αἰσχρὰ καὶ παγκάκιστα ὡς θέμις μὴ πρᾶττεσθαι,
 οὕτω τοι καὶ λέγεσθαι ἀηδές τε καὶ ἀνόσιον εἶναι μοι δοκεῖ. Περι-
 στέλλειν τε γὰρ χρὴ τὰ σιωπῆς ἄξια καὶ, ἑτέρων διηγουμένων, τοὺς
 αὐτόχειρας ἐρυθρίαν προσήκει. Ἄλις οὖν μοι τῶν τοιούτων λόγων·
 εἴθε μὴδὲ τούτων εἰς μνήμην ἐλθεῖν ἀναγκασθῆναι καὶ πολὺ τούτων

20 πρότερον τὴν γῆν μοι χάναι κάμῃ τοῖς αὐτῆς μυχαιτάτοις κόλποις
 ζῶντ' ἔτι εἰςδέξαιτο, πρὶν δῆλον ὅτι εἰς τόδε κακοῦ κατολισθῆσαι
 καὶ βέκτην ἀνοσιουργημάτων ἀναφανῆναι με ἄ μὴδὲ φαντασθῆναι μ'
 φ. 161^β ὄφελον. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ κακῷ μοι ταυτί πέπρακται, τῆς τύχης μοι ||
 φθονούσης, πολὺ λῶον ἦν τὸν δυσκλεᾶ καὶ δυσώνυμον βίον ἐκτετο-

25 ξιῦσθαι ἢ ζῶντά μ' ἀπαχθῆναι καὶ τῇ ἡμετέρᾳ θεοικέλω μορφῇ
 ἀντιπρόσωπον στῆναι, λόγον τῶν ραδιουργημάτων εἰσπραττόμεσιον καὶ
 δίκας ὑπέχοντα ἐφ' οἷς ἐκῶν μὲν, ἀλλ' ἐν παροινίᾳ καὶ δικαίου παν-
 τὸς ἐπέκεινα ἐπλημμέλησα, τὸν ἰσχατον κύβον κατ' ἑμαυτοῦ ρίψας.

Παύσομαι τὰ τοιαῦτα ἐκτραγωδῶν, ἵνα μὴ δόξω τοῖς ἑμοῖς ἐπεν-
 30 τρυφῶν ἀτυχήμασιν. Ἄλλὰ τί πάθω; ποῖ δὲ καὶ τράπωμαι; ποῖαν
 ἀκοὴν, ποῖαν δὲ λαλίαν ἀναρρήξαιμι; Ὁ νοῦς ἰλιγγίᾳ, ἢ φωνὴ ἰσθε-
 σται, ἢ γλῶσσα κεκράτῃται ἀυανθεῖσα, τῆς φυσικῆς ἰκμάδος τῇ κα-

1. αὐτῶν 4. ποτε περιεχούσας 7. ἀναρριπίσαντος 8. κα-
 κούργηται 12. κρυτῆ 18. ἐρεθρίαν 19. μὴδὲ 20. κάμῃ μυχε-
 τάτοις 21. δολονότι 22. ἀναφανῆναι 26. ραδιουργημάτων

μίνω τῆς σφοδρᾶς ἀθυμίας τέλειον ἀπομαρανθείσης. Ὡς ἀσκὸς ἐν πά-
 χνη ἐγενόμην ὁ τάλας. Ἡ οὐχ ὄρατε τὴν ρίνα ὡς ὄξεια, οὐ τὸ
 ὄμμα ὡς ἀλαπαδνόν; οὐ τὰς γνάθους ὡς συμπεπτώκασιν, οὐχ ὡς
 διερρῦνῃ πᾶς; οὐχ ὡς εἰδῶλον περιέρχομαι, τοῦ πνεύματος ἐκλιπόν-
 τος; Ζητῶ τὸν παρακαλοῦντα καὶ οὐχ εὐρίσκω, εἰς τὰ δεξιὰ ἐπι- 5
 βλέπω καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐπιγινώσκων με. Θεὸς ὠργίσθη καὶ πάντες
 ἐπ' ἐμοὶ θυμωμένοι. Βασιλεὺς εὐρυκρείων Πέτρος χαλεπαίνει, καὶ πάν-
 τες οἱ φίλοι || μοι ἐκποδῶν. Δυσμενοῦς ἐπειράθη τῆς τύχης καὶ πάν- φ. 162*
 τες με ἀποστρέφονται. Οὐκ ἔχω τὸν συναχθησόμενον καὶ παραμυθίαν
 τινὰ πειρώμενον ἐξευρίσκειν. Ἀνθρώπων συνηγορίαν ἐπιζητεῖν δια- 10
 νοῦμαι, ἀλλ' ἀναπολῶν πάντας ἠβηδὸν παρ' ἐμοῦ ἠδικῆσθαι τὰ
 καίρια, οἴστοῦ οἰκτρότερον τοξευθέντα, συγκαλύπτομαι. Οὕτω σφο-
 δρῶς κατ' ἐμοῦ ἐπνευσε τὸ δαιμόνιον, ὡς μηδὲ κόρον τῶν εἰς ἐμὲ
 λαμβάνειν ἀτυχημάτων, οὔτε μὴν μέτρον εἰδέναι. Ἀμίλει ἀπαντα-
 γόθεν ἀμηχανῶν τίνα πόρον ἀπαλλαγῆς οὐκ ἔχω μαθεῖν. Μία δὴ μοι 15
 ἄγκυρα ἰσρά τῆς σωτηρίας περιλείπεται, τῆς ὑμετέρας ἀγιωτάτης
 βασιλείας τὸ συμπαθὲς καὶ πρὸς τοὺς ἡμαρτηκότας εὐίλατον. Διὸ καὶ
 πρηνῆ ἑμαυτὸν προσουδίζων καὶ τῶν σεβασμιωτάτων τοῦ θεοφρου-
 ρήτου σου κράτους ποδῶν ἀπτόμενος καὶ τούτους γε περιπτυσσόμενος,
 ὡς ἡ πόρνη ἐκείνη τοὺς ἀχράντους τοῦ Κυρίου πόδας, ἀντὶ τοῦ ἐκεί- 20
 νης μύρου τοῖς ὄχτοις τῶν δακρῦν μου τούτους γε καταβρέχω,
 δέομαι δὲ οἰκτρῶς καὶ πάνυ γουναίζομαι. Οἰκτειρόν με τὸν σὸν ποτε
 δούλον, νῦν δὲ ἀποστάτην καὶ τῆς σῆς βασιλείας ἐπίβουλον καὶ
 ἀντάρτην. Μὴ παρίδης δέησιν ἐλσεινήν, ᾧ δέσποτα βασιλεῦ, || ἀνδρὸς φ. 162*
 πολλὰ μὲν φαῦλα καὶ θεομισῆ κατὰ τῆς ὑμετέρας δυναστείας καὶ 25
 τοῦ ὑπὸ χεῖρα αὐτῆς λαοῦ σκευωρήσαντος καὶ κομιδῆ κακομηχάνως
 συρράψαντος, ἥδη δὲ ὁμολογοῦντος ἐν παρρησίᾳ τὴν ἀμαρτίαν καὶ
 μεταμέλω πολλῶ χρωμένου ἐφ' οἷς ἔπραξεν ἀνομήμασι. Τίμησον τὸ
 τῆς μετανοίας ἀξίωμα τῇ ἀφίσει τῶν ἐμῶν παραπτώσεων, ἣν οἱ τῆς
 ὀρθοδοξίας θεοδίδακτοι παῖδες θεῖον δῶρον πρεσβεύοντες τοῖς πᾶσιν 30
 ἀνακηρύττουσιν, ἧς δίχα οὐδὲ εἰς ἂν ἐσώθῃ, ἀπαξάπαντων ταῖς
 ἀμαρτίαις περιειλουμένων καὶ σειραῖς ταῖς οἰκείαις περισφιγγομένων.
 Ζήλωσον τὸν φιλόανθρωπον ἡμῶν σωτῆρα, ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν

2. ρίνα 10. πειρώμενον ἐξ εὐρίσκειν 11. ἠδικεῖσθαι 13. μήδᾳ
 16. ἡμετέρας. Ἴδε καὶ σ. 202, 22 22. οἰκτειρόν σὸν ποτε

καλέσαι ἐπὶ γῆς διὰ σαρκὸς ἐπιδημήσαντα καὶ ὑπὲρ λαοῦ ἀνόμου
σταυρὸν ὑπομείναντα καὶ θάνατον ἐπονείδιστον· ὅς, καίτοι ἰσχύων
πάντας διὰ ψιλοῦ λόγου ἄρδην ἀπολέσαι, πᾶν τὸναντίον πεποίηκεν,
ὑπὲρ αὐτῶν λιτὰς τῷ πατρὶ προσάγων, ἵνα μὴ στήσῃ αὐτοῖς τὴν
5 ἁμαρτίαν καὶ αὐτάνδρους εἰς πέταυρον Ἰδοῦ ψυχολέθρως καταγάγῃ.

Λάβε μοι, ὦ ἡμεροίστατε, κατὰ νοῦν καὶ πολύαθλον ἐκείνον, τὸν
πρωτομάρτυρα Στέφανον, ταῦτά τῷ διδασκάλῳ καὶ δεσπότῃ λιτά-
φ. 163^a ζοντα ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων || Ἰουδαίων, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ Μωϋσῆν
τὸν θεσπέσιον καὶ θεόπτην, οἷα ἀνθ' οἶων καὶ ἡλίκα παρὰ τῶν ἀγνω-
10 μόνων Ἑβραίων ἀνεχόμενος ἔπασχε, δι' οὓς καὶ ἐκακώθη παρὰ τῷ
θεῷ καὶ γῆς τῆς ἐπαγγελθείσης δι' αὐτὸ τοῦτο ἐστέρηται, μακρόθεν
ἐκείνην καὶ ἀφ' ὑψηλοῦ ὄρους μόνον περιβλέψαι συγχωρηθεῖς· ἀλλ' οὐ
διέλειπεν ὑπὲρ αὐτῶν λιτὰς τῷ θεῷ ἀναπέμπων καὶ πάντα πρῶως
φέρων τῆς σωτηρίας αὐτῶν ἕνεκα.

15 Ἄλλὰ τί χρὴ μοι πλῆθος μαρτυριῶν, ἐξὸν τῇ ἐμπειροτάτῃ καὶ
πολυμαθεστάτῃ διανοίᾳ τῆς βασιλικῆς ὑμῶν μεγαλειότητος ἐκ πολ-
λῶν μυρία ἀναλέξασθαι, ἅπερ ἐγὼ τέως παρατρέχω, ἢ τὸ μῆκος τοῦ
λόγου εὐλαθεύμενος ἢ συγκεχυμένος τῷ πάθει τὴν γνώμην.

Ἄξιόν μοι συγγνώμην γενέσθαι κατὰ τὸν τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν νόμον.
20 Αἰδέσθητι, βασιλεῦ κράτιστε, ταυτηνὶ τὴν πολιὰν, τὴν ἐφύβριστα
πάσχουσαν· τίμησον αὐτὴν ἣν ἐγὼ ταῖς ἀτόποις κατήσχυνα πράξεις.
Μὴ χράνης τὰς ὑμετέρας βασιλικὰς χεῖρας τῷ ἐμῷ αἵματι· μὴ μου
θάνατον καταδικάσῃς, εἰς ὃν ὁ μήκιστος τοῦ βίου μου χρόνος καὶ τὸ
βαθύτατον γῆρας ὅσον τάχιστα κατάξαι μ' ἀπειλεῖ. Νεκρὸς εἰμι ἐμ-
φ. 163^b ψυχὸς καὶ τάφος κινούμενος, τῷ ἀναπνεῖν || μόνον ἐκείνων διαφέρων.

26 Ἐασόν με, δέσποτα, ζῆν, εἰ σοι πρὸς γνώμης τοῦ θανάτου ἀλγεινό-
τερα ὑφίστασθαι· οὐ γὰρ πεπαιδευμαι φέρειν τὰ λυπηρὰ τῷ μήκει
τοῦ χρόνου, ἐπεὶ τὸ τὴν συμφορὰν ἄνωθεν συμπροελθεῖν εἰς παραμυ-
θίαν ἀρκεῖ, καὶ τὸ τὰ εἰωθότα πεπονθέναί νουθεσία πρὸς τὸ καρτερεῖν
30 καθίσταται, ἢ δὲ κινότης ἔχει τὴν ταραχὴν καὶ τοῖς παθοῦσι τὸ τῆς
προσβολῆς ἄηθες αἰεὶ τὰς γνώμας. Ἡ ἡμέρα νῦξ εἶναι μοι δοκεῖ·
ἀμυδρὰν ἔχει τὰ ὦτα τὴν λύπην, διὰ δὲ τῶν ὀμμάτων ὄξειά τις ὀδύνη
κάτεισιν εἰς τὴν καρδίαν. Ἐπικάμφθητι τοίνυν, ἐν ἰλεεινῷ τῆς ψυ-
ψῆς καταστήματι ὄρων με συνεχόμενον. Διὸ καὶ μὴ μέ τις οἰεσθῶ

5. κατάγῃ 16. ἡμῶν 31. ἀπῆδες νύκτα 32. ὄξεια 34. με τίς

φιλόζωνον, τὸ ζῆν παραιτούμενον· πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλ' ἵνα μᾶλλον κολάζωμαι καὶ τὴν καρδίαν ὀδυνῶμαι, τὰ τε πρότερον λαμπρὰ καὶ ἄφθονα ἀγαθὰ τὰ θεοθεν τε καὶ παρὰ τοῦ ὑμετέρου ἀφθίτου σκήπτρου ἐπιδαψιλευθέντα μοι ἀναπειμπάζων καὶ ὅτι δι' ἀπάσης ἡδόμεν γλώττης μοιρηγυνης καὶ ὀλβιοδαξίμων προσφωνούμενος, καὶ τὰ νῦν περιστοιχίζοντά με δεινὰ καὶ ἀφόρητα ἀτυχήματα οὐκ ἀδακρυτὴ διηγούμενος, τραγωδὸς αὐτὸς ἑμαυτοῦ γινόμενος, πρὸς δὲ καὶ καιρὸν ἵνα λάθω μετανοίας, τοῖς δάκρυσιν ὅπως ἥ ἀπαλείψαι δυνηθῶ τῶν ἀνομιῶν μου τὰ πλήθη, ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον ἡμαρτηκῶς, σωτηρίας τε καὶ συμπαθείας ἑμαυτὸν ἀνάξιος λογιζόμενος, ἅτε δὴ πλείστον δι' ἐμὲ Χριστοῦ λχτρευτῶν ἱλαδῶν κατασφαγέντων, ἑτέρων τε μυριάων κακῶν ἀναφανέντων καὶ κινδύνων ἀπηρητημένων ἐκ τῆς ἐμῆς ἀπονοίας καὶ τοῦ παρκέρρονος λογισμοῦ.

Ἰλαθί μοι, ἅγιε βασιλεῦ· κράτησον τοῦ δικαίου θυμοῦ· χάρισαι μοι τὸ ζῆν. Τοῦτο γὰρ ἴαν ἔση πεποικηκῶς, ἐμὲ μὲν μείζοσι καὶ χείροσι τοῦ θανάτου, ὡς ἔφθην εἰπὼν, περιβαλεῖς βασάνοις, σαυτὸν δὲ πολλῶ πλέον εἰς πᾶσαν τὴν περίγειον λῆξιν ἀντὶ τῶν ὧν ἔστησας τροπαίων τε καὶ θριάμβων περίδοξον καὶ μακαριστὸν ἀναδείξεις. Αἱ γὰρ κατὰ κόσμον ἀρχαὶ καὶ τὰ κατ' ἐχθρῶν τρόπαια πολλάκις καὶ τοῖς ἀγενέσι, κακοῖς τε καὶ ἀνάνδροις παρὰ τῆς τύχης προσγίνονται· τὸ δὲ τοῖς κρατηθεῖσιν ἢ ἄλλως πως πλημμελήσασι συμπαθῶς καὶ ἠπίως φέρεσθαι οὐ πρὸς τοῦ τυχόντος, ἀλλὰ ψυχῆς φιλοσόφου καὶ εὐγνώμονος, εἰδυίας εὐ μάλα τὰς ὀξυρρεπίς τῆς τύχης μεταβολὰς καὶ τὸ συμφύες καὶ ὁμόφυλον οὐκ ἀπαναινομένης, ἥτις καὶ τὴν ἔχθραν μέχρι νίκης οἶδε φυλάττειν, τῶν ἐχθρῶν δὲ ὑπερτερήσασα καὶ τῶν σωμάτων αὐτῶν κυρία γενομένη, μήνιδος ἀλογοῖ, πολὺ τὸ φιλάνθρωπον περὶ ἐκείνους δεικνύουσα. Ἐγὼ, δέσποτα, εἰ μὲν παρὰ τοῦ ὑμετέρου ξίφους θάνατον λαβὼν τῶν τῆδε ἀπαλλαγείην, λόγισαι τὰ ἐντεῦθεν. Ἡ σὴ ἀγιωτάτη βασιλεία στερηθήσῃ (:) τῶν θειαζόντων αὐτὴν ἐπὶ τῆ ἡμερότητι καὶ τῆ περὶ τοὺς πλημμελήσαντας συμπαθείᾳ. Οἶμαι δὲ οὐχ ἁμαρτεῖν εἰπὼν ὡς ἐγὼ μὲν κινδυνεύω περὶ τοῦ σώματος, ἡ δὲ σου βασιλεία περὶ τῆς δόξης. Προσέτι δέδοικα μὴ τι καὶ τὸ θεῖον αὐτῇ χαλεπήνῃ, τὴν Ἄφετε καὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν

2. κολάζωμαι ὀδυνῶμα 8. δυνηθῶ 14. Ἰλαθί 17. περίγειον (:)
29. θειαζόντων 33. χαλεπήνῃ

ἐντολὴν παρωσαμένη. Εἶτα κῆν ποτε καὶ ἄλλοτε ἕτερόν τι τοιοῦτον
 συμβαίη, οἷα δὴ φιλεῖ συμβαίνειν (τοιαῦτα γὰρ τὰ ἀνθρώπινα, πλείοσι
 τοῖς κακοῖς τὰ καλὰ ἀνακεκραμένα κερτημένα), καὶ τινες, τὸ παρά-
 5 βολον τῆς ἐμῆς γνώμης ζηλώσαντες, εἰς ἀποστασίαν ἀποκλίνουσιν, ἐφ'
 ὧ ἂν καὶ θαρρεῖν ἔχοιεν, παλίμβουλοι γενόμενοι καὶ ὡς εἰπεῖν παλινά-
 γρητοι πρὸς τὴν μεγίστην σου βασιλείαν ἐπιστραφοῖεν, ἀξιοῦντες συγ-
 γνώμης ἐφ' οἷς ἤμαρτον τυχεῖν, ἢ ἐπ' ἐμὲ οὐκ εἰδείξω; Πολλοῦ γε καὶ δεῖ-
 τοῦτο ποιῆσαι. Ἄλλὰ δυοῖν θάτερον ἔψεται, ἢ τῶν ὧν κατὰ τῆς σῆς
 10 || βασιλείας ἐμελέτησαν ἐγκρατεῖς γενέσθαι ἢ μεθ' ὀπλων καὶ μάχης
 καὶ μετὰ πολλοῦ φόνου τῶν ἐκατέρωθεν ἠττηθῆναι, ὅψα καὶ μόγις
 ῥιψάσπιδας γεγονότας ἢ φόνῳ τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντας. Πόσοι τε δὲ
 τὸ ἔργον ὡς ὠμόν μυσαχθήσονται, πολὺ τὸ μῖσος ἐν ταῖς καρδίαις
 τρέφοντες. Ὁ γὰρ φόβος οὐκ ἀγάπην, ἀλλὰ κότον καὶ ἀποστροφὴν
 15 εἴωθεν ἀποτίκτειν, ἥτις καιροῦ δραξαμένη ἀκρατῶς φέρεται, ἀμυνομένη
 τὸν ὄν φόβῳ ἐπὶ τῇ τυραννίδι ὑπούλως ἐθεράπευε. Καὶ οἱ φιλίαν προσ-
 ποιούμενοι ἔχθος ἀναφανδὸν ἐνδεικνύουσιν. Ἄπας γὰρ κάκιστος ἐν οἷς
 ἀναγκάζεται, καὶ ὅποι' ἄττα ἦν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, τοιοῦ-
 τον ἀνάγκη καὶ τὸ φρονημα ἔχειν. Ὅθεν καλῶς τε καὶ ἀραρότως δοκοῦσι
 μοι διατάξασθαι οἱ φιλόσοφα (;) διαπέμψαντες τοὺς ἄρχοντας μὴ αὐ-
 20 τοὺς, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν τὸ ὑπήκοον δεδιέναι βούλεσθαι παρεγγυώμενοι.
 Ἄλλ', ὧ γαληνότερα, ἀνάσχου μου ἔτι μικρόν. Ἐν γὰρ τούτῳ
 προσθεῖς, τὸν πλοῦν πειράσομαι ἀναστεῖλαι τοῦ λόγου. Ἀποκτενεῖς
 με; Ἄλλὰ τί ἂν σοι ἐκ τούτου πλεόν; Πολέμιον καὶ τῆς σῆς βασι-
 λείας ἀντιξοῦν ἴση τετιμωρηκῶς, φαίης ἂν, ὃ καὶ ἑτέρους πλείστους
 25 τῆς ὁρμῆς ἀναστεῖλαι τοῦ τοιάδε φρονεῖν ἢ ὅλως πράττειν. Εἶεν
 165^c ἀλλὰ τούτου || πολλῶ μᾶλλον ἐπίβολος γένοιο ἐν τοῖς ζῶσι κατα-
 λιπὼν με, τοῦτο μὲν ὅτι οἱ πλείους ἡμερότητι καὶ λόγοις μειλιχίως
 μᾶλλον φιλοῦσι προσάγεσθαι ἢ ὠμοῖς καὶ ὑπεροπτικοῖς ἤθεσιν εἶκειν·
 φορτικὸν γὰρ τὸ τοιοῦτον· τοῦτο δὲ ὅτι περιῶν ἐγωγε καὶ δυσκλειῶς
 30 ζῶν διαπρύσιος κήρυξ κατ' ἑμαυτοῦ γενοίμην καὶ οὐκ εἰς βυθὸν λήθης
 τὰ ὅσα μοι ἀνοσίως διεπράχθη χωρήσειν, ἐξίτηλα τῷ πανδαμάτορι

5. παλίμβουλοι   8. ἔψεται   10. μεταπολλοῦ   ἐκατέρωθεν
 11. ῥιψάσπιδες γεγονότες   12. μῖσος   18. ἄττα   18. δοκοῦσι
 19. φᾶ^a   25. ἀναστεῖλοι

χρόνῳ γενόμενα, στήλης δίκην ἐμφύχου ἐπὶ τὸ κοινὸν τοῦ παντός
 θέατρον διατελοῦντός μου. Ἐὖ λέγειν, ἵνα μὴ μακροὺς ἀποστίνω
 λόγους εἰς δικαιολογίαν, καὶ πολλῶν καθαπτόμενος, ὅτι, τὰς τῶν
 συκοφαντούντων ὑφωρούμενος βλασφημίας, φυγῇ τὴν σωτηρίαν κερ- 5
 δάσαι ἐσπεύδον καὶ τῷ τοῖς πολέμοις αὐτομολῆσαι, οὐκ ἐκείνοις χα-
 ριζόμενος ἢ φίλια φρονῶν, ἀλλ' ἐμαυτὸν τῶν ἀπρωρημένων κινδύνων
 ἀπαλλάττων, εἰ καὶ παρεκλάπην εἰς τὸν αὐτὸν κύρτον ἐμπεισῶν, τὸ
 τοῦ λόγου ἀνθρώπινον δὲ τὸ ἀμαρτάνειν κὰν τούτῳ ἢ θνητῇ φύσει
 τῆς θείας καὶ ἀκηράτου διενήνοχε.

Χάρισαί μοι τοίνυν, ὦ ἠπιώτατε βασιλεῦ, τὸ ζῆν, ὅπως θρηνησω 10
 τὰ κατ' ἐμὲ, τοιάδε διηνεκῶς μετὰ θρηνηδίας καὶ κοπιτοῦ ἐμαυτῷ
 διαλεγόμενος ἄοἱμοι τῷ ταλαιπώρῳ καὶ ἄφρονι, || ποίων ἀγαθῶν φ. 166*
 ἴσπερῆθην, ποίοις δὲ κακοῖς ἐθελοκάκως προσώκειλα. Οὐκ ἔφερον σω-
 φρονῶς τὴν περιμάχητον εὐτυχίαν. Νῦν ἐν τοῖς δεινοῖς τὰ δέοντα
 μεταμαθεῖν ἀναγκασθήσομαι, εἰ μὴ που τὸ εὖ φρονεῖν τέλειον ἀπεβλή- 15
 θην. Ὡ λαμπραὶ πρότερον τύχαι, ὦ ἀτυχίσταται νῦν συμφοραί, ὦ
 κυβεῖαι τοῦ βίου, ὦ παλιρρόθιοι μεταβολαί. Βαθὺ σκότος περικυκλοῖ
 τὰ ἡμέτερα, καὶ ἀδηλία τὸ πᾶν. Τοῖς νυκτομαχοῦσιν ἀντικρυς οἱ
 ἀνθρώποι εἰκόασιν. Ἀβλεψίαν νοσοῦμεν, τὰ ἐν ποσὶν οὐ κατοπτεύον-
 τες. Ὁ πλοῦτος δραπέτης καὶ δόξαι ἐπισφαλεῖς καὶ ἀρχαὶ εὐμετά- 20
 πτωτοι· οἱ φίλοι ἄπιστοι· αἱ τιμαὶ μάτην· αἱ εὐκοίαι γηράσκουσαι· ἡ
 νεότης ἀβίβαιος· τὸ γῆρας λυπηρόν· νόσοι ποικίλαι· πάθη ἀλλεπάλλ-
 ληλα· δυσκληραὶ συνεχεῖς· σκιαὶ ὄνειρων τὰ πάντα, πρὶν κρατηθῆ-
 ναι ἀφιπταμένα καὶ πρὶν ὀραθῆναι τὴν ὄψιν ἀποδιδράσκοντα. Οὐδὲν
 ταῦτα εἰ μὴ λῆρος καὶ γέλως πλατύς». 25

Ἐγώ γε ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας, ἠνίκα καὶ φρένες ὀπλοτέρων ἡρέ-
 θονται, καλῶς ἐμαυτὸν διώκουν μετὰ πολλῆς τῆς περιφανείας καὶ
 λαμπρότητος, πίστιν τε οὐ τὴν τυχούσαν περὶ τὸν βασιλέα καὶ ἐμὸν
 κηδεμόνα ἐδείκνυον. Ἐν γῆρατι δὲ μακρῷ καὶ πώγωνι πολιῷ, ἐν ᾧ
 καὶ ἡ φρόνησις εὐσταθῆς καὶ φρένες πεπηγυῖαι εἶναι πιστεύονται, εἰς 30
 ἀλογίαν οὐκ οἶδ' ὅπως παρεκτραπίεις, μωρὰ καὶ ἀτάσθαλα ἐνεανειυ-
 σάμην, καυτῶν τῶν νεογνῶν παιδαρίων ἀσυνετώτερα. Ὡς ἔστ' ἄπι-
 στος ὁ ἀνθρώπινος βίος, καλῶς ἔφη ὁ εἰπών. Πρὸ τοῦ τέλους μακά-

2. διατελοῦντος 4-5. κερδάναι 15-16. μή που - συμφοραὶ προσ-
 τεθειμένα ἐν τῇ ᾠῃ

ριζε μηδένα. Ἄορατον γάρ τὸ μέλλον καὶ ἡ τύχη ἀόριστος, οἷα καὶ ἐπ' ἐμοὶ ξυμβέβηκεν. Οὐδὲν τὰ Κροίσου ὅσον πρὸς τὰ ἡμέτερα. Βασιλικῶς γάρ ἰκείνος καὶ γενναίως ἀγωνισάμενος, ἤτταν ὑπέστη, ἀνθρωπίνῃ τύχῃ χρησάμενος. Ἐγὼ γὰρ μέντοι ἐξ οὐρίας πλέων, τῆς τύχης μοι
 5 εὐροσύνης καὶ ἀγαθῶν σωρείας φιλοτιμουμένης, ἐκὼν ἰδυστύχησα, τοιούτοις κινδύνοις ἐμαυτὸν ἐπιρριψκς, μηδενὸς ὄντος ἢ φαινομένου τοῦ κατεπειγοντος, ὥστε μοι τὸ ζῆν ἀπὸ τοῦ ἐξαρτῆσθαι μίτου καὶ ἐπιξοροῦ ἰστασθαι. Πού τοίνυν ἀναπτῶ; ποὶ καταφύγω; παρὰ τίνα τράπωμαι, τοσοῦτοις πανταχόθεν περικλυζόμενος κακοῖς καὶ συμφοραῖς
 10 πιεζόμενος; Ἄλις τοῦ κακοῦ. Ἐλέους τυχεῖν ἄξιος. Καρδίαν ἀδαμαντίνην καὶ ψυχὴν σφενδαμνίνην εἰς οἶκτον καὶ δάκρυα προὔτρεψ' ἄν.
 φ. 167^α Τί δὲ καὶ ὑμῖν ἐπιβλαβῆς τοῦ λοιποῦ ἂν εἴην, || ἄνθρωπος τεκηκῶς, ἐκνευρισμένος, μόλις ὀρθούμενος, τὰ λοιπὰ πνέων;

Ἐῖρηται· περαιτέρω γάρ λέγειν οὐκ ἐπιτρέπει τὰ δάκρυα· καὶ μάλιστα οὐκ ἔχων τὸν λόγον ἐξισῶσαι ταῖς συμφοραῖς. Ἡ δὲ σὴ φιλόχριστος βασιλεία καὶ συμπαθεστάτῃ ψυχῇ, τῶν μὲν πλημμελημάτων μου εἰς λήθην ἐλθοῦσα, τῶν δὲ πηγῶν τῶν δακρύων οἶκτον λαβοῦσα, εὐμενῇ καὶ ἄξια ἑαυτῆς καὶ τῆς εὐαγγελικῆς ἐπαγγελίας καὶ χάριτος κατάλληλα περὶ ἐμοῦ φιλανθρώπως ἀποφηνάτω.